

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lampetio Diacono. 390.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Διογένη μαγιστριάδῃ. τπθ.

Diogeni Magistriano. 389.

Καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ, ὡς σφί, ἐπειδή τῷ δότῃ ταύτης μόνῃς ἡμῖν Διαλέγει, πλὴν νέαν παρὰ εἰς, εἰ καὶ μὴ φανερὰς μὴδὲ Διαφύδῃ, ἀλλ' ἀνιγματοπαδῶς ἡμῖν ἐνομοθέτησεν ἢ ἡμερωπάτη φύσις, καταλλάττεισθαι τῷ ἐχθρῷ φύσιν (α. ἐὰν ἴδῃς τὸ ὑποζυγίον τῷ ἐχθρῷ σου πεπρωγίως ὑποτῆ γόμον, ἢ παρελεύσῃ, ἀλλὰ σιωπευαίς αὐτὸ. εἰ δὲ οὐκ ἐφικῇ ἢ ἀπεισῇ πρὸς τὸ βάθος τῷ χρῆσμοι, ἐγὼ σοὶ τὸν ἐριμωῶσαι, καὶ τῷ νομοθέτῃ ἀναπύξαι τὸ βέλῃμα πειρῆσμοι. ἢ γὰρ τῷ ζῶντος ποσὸν κηδόμενος, ἀλλ' αὐτῷ ἕνεκεν μάλιστα τῷ ἀνθρώπων, τῷ τ' ἐθέσπισεν. ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐρχόμενος εἰς τὸ σωμαγεῖραι τὸ πεπρωγίως ζῶν, πάντως ἐμυλῆσθαι τῷ ἐχθρῷ, καὶ λέξῃ, ἐκείθεν σὺ ἐγρον, καὶ γὰρ ἐπιτέθειν ἑμυλία δὲ ποροίμῳ ἔστι καταλλαγῆς, καὶ οὐδὲς ἔπι φιλίας ἀγροῖσα. τρεῖς πόινω χαλλιστὴ ἐπέδασε καταρθεθῆναι ἢ θεία χαλλιστῆς, ἐν μὲν, τὸ μὴ Διαφθαρίων τὸ ζῶν. ἕτερον δὲ, τὸ μὴ ζῆμωθῆναι τὸν δεσπότην. τρίτον δὲ, τὸ χαλλιστῆν πρὸς φιλίας τὸς ἐχθρῶς. ὁ γὰρ παθὼν εὖ, εἰ καὶ λίθων ἀνεκθῆσθαι εἴη, ἀπεδασθ' ἀμείψασθαι τ' εὐεργέτην. ὁ δὲ εὐεργέτην ἐπιχαφόμενος, οὐκ αἶ δὴ ποῦ ἐχθρὸν ἐπιόρειται. ὅρας πῶς ἢ ἀρρητος σοφία πρὸς ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίας βλέπουσα νομοθετεῖ.

Et in veteri quoque Testamento, vir erudite, (quoniam ab eo duntaxat nobiscum disputas, Nouo prætermisso) si non apertè ac disertis verbis, at obscurè saltem nobis mansuetissima illa natura, vt cum inimico in gratiam sedeamus, his verbis vtens: Si videris iumentum inimici tui prolapsum in foueam, non pertransibis, sed eriges ipsum. Quòd si tu in huiusce oraculi penetrare oculorum aciem intendere nequis, ego tibi illud interpretari, ac Legislatoris mentem explicare conabor. Non enim quòd animantis cura tantopere tangeretur, sed ipsorum præsertim hominum causa hanc legem tulit. Nam inimicus, ad prolapsum animal erigendum accedens, inimicum omnino alloquetur, ac dicit, Tu istinc erige, ego hinc. Colloquium porro reconciliationis præludium est, ac via ad amicitiam ducens. Quamobrem *

Λαμπητίῳ Διακόνῳ. τζ.

Lampetio Diacono. 390.

Εἰ καὶ ὑπερβολικῶς νομῶσι πνεῖς ἐπιπῶν τὸ ρηθῆσθαι μόνον. οἶδα γὰρ πολλὰς ἀγενεῖς καὶ ἀνάνδρους Διακίμειους, ἐγὼ πλὴν ἑμαυτῶν γνώμην φεράσαι ἠρόμεν γὰρ εἰνά πνας τὸς ἀποδέξοιμῶς. εἰ δὲ καὶ μὴδὲ εἰς ἀποδέξοιτο, ἢ ἀλήθεια πρὸς ἐκείνῳ. τί οὐδ' ἐστὶν, ὃ βέλῃμα φεράσαι, σιωτόμῶς

Esti hyperbolicè dictū esse quidam existimaturi sunt, id quod dicturus sum (non enim me fugit multos ignauè atque effeminaç affectos esse) ego tamen sententiam meam dicam. Arbitror enim nonnullos fore, qui eam approbant. Quòd si etiam nemo comparaturus sit, veritas præferatur. Quid igitur est, quod dicere volo? Breui-

ter exponendum est. Lubentiùs ego, cùm de omnibus bene meritus essem, tanquam qui iniuria omnes affecissem, pœnas darem, quàm cùm vnum læsissem, tanquam de omnibus bene meritus, corona donarer ac prædicarer.

Eidem. 391.

Quid est, inquis, quod de cœlestibus luminaribus dictum est, Quæ tribuit Dominus Deus tuus omnibus nationibus? Audi igitur. Ad doctrinam & institutionem ac cognitionem ea tribuit, vt ex rerum, conditarum magnitudine ac pulchritudine Creator, qui oculis cerni non potest, conspiciatur. Hoc autè idcirco dixit, quoniam Hebræis vnà cum rerum creatione Legis quoque doctrina data est, artificem & architectum prædicans & cõcelebrans. Quòd si quidam idèò tributa ea esse putent, vt ipsis adorationem adhibeant, inscitiam suam perspicuè produnt: quippe cùm vniuersa Scriptura sacra eos, qui hoc facere ausi sunt, accuset, atque acerrimè reprehendat.

Hieraci clarissimo. 392.

Non paruum, vir optime, verùm quantum maximum edi potest, virtutis indicium exhibes, qui bonam potius famam colligere, quàm ingentes opes cumulare in animum induxeris. Quamobrem si in hac sententia perstiteris, nõ defuturi sunt, qui te laudibus vehant, ac prudentiam tuam ad omnes mortales perferant.

Ἡρακλεῖ σοφιστῆ. 393.

Qui sermonis facultatè improbāt, nõ est obscurum quin inscitix suæ ac infantix probum in eam deriuare audeant. Qui autè eam probant, cùm veritatis patrocinium fuscipit, vituperant autem, cùm improbitati operam nauat, hi nimirum & humanæ naturæ nobilitatem, vt quæ sermone donata sit, cognitam atque perspectam

σωτόμας λεκτέον. ἤδιστα ἂν πάντας εὐεργετήσας, ὡς πῆλιν ἀδικήσας, δόλιω δόλιω, ἢ ἀδικήσας πῆλιν, ὡς πάντας εὐεργετήσας, τεφανωθεῖλω καὶ ἀναρρηθεῖλω.

Τῷ αὐτῷ. τζα.

Τί ἔστιν, ἔφησ, τὸ παρὶ τῶν ἑσθίων φασηίων ἐρημῶν, ἀ ἀπέμει κίλειος ὁ θεὸς σοῦ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. ἀκουε ποίνου, ἀπέμειμε παρὸς διδασκαλίαν, παρὸς παιδείωσιν, παρὸς γνώωσιν, ἢ ἔκ τῶ μεγέθους, καὶ τῆς χαλκονῆς τῶν κτισμάτων ὁ γενεσιουργὸς ἀόρατος ὢν, θεωρητῆται. τῆτο δὲ ἔφη, ἐπειδὴ τοῖς ἔθνεσιν μετὰ τῆς κτίσεως καὶ ἡ τῶ νόμου διδασκαλία ἐδοθη, ἀνακρυψθέντα τὸ δημῶσιν καὶ περὶ τῶν. εἰ δὲ πῆλιν οἴονται ἀπνευμένησιν παρὸς τὸ παροικεῖσθαι αὐτοῖς, λαμπαρῶς πῆλιν οἰκίαν ἀπαιδευσάντων σφιλιτωσιν, πάσης τῆς ἱεράς γραφῆς ἀπωλύθης, καὶ καταφορικῶς κατηγορήσῃ τὸ τῆτο ποιῆσαι τολμησάντων.

Ἱερακὶ λαμπαρῶτατῳ. τζβ.

Ἀρετῆς σημεῖον ἔ μικρὸν, ὡ ἀρετῆ, ἀλλ ὡς δυνατὸν καὶ μέγιστον ἐπιφέρει, παρορημῶσιν δοξῆσαι καλλι κτήσασθαι μάλλον ἢ πλῆστοι μέγα σωμαγαγεῖν. ὡσε ἂν ἐμμένῃς ταύτῃ τῇ γνώμῃ, ὅσκι σπορήσῃς τῶν ἐγκωμιαστικῶν, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις πῆλιν οὐ φρόνησιν ἀγόντων.

Ἀρποκῆ σοφιστῆ. τζγ.

Οἱ τὰς τῶν λόγων δυνάμεις ἀποδουμάζοντες, ἔ λανθάνουσι τὸ ὅ οὐ κείας ἀλογίας ὄνειδος ἐπὶ ταύτας μεταφέρειν τολμησῆτες. οἱ δὲ ταύτας ἀποδεχόμενοι μὲν, ὅταν τῇ ἀληθείᾳ σωμαγαγίζοντο, καλίζοντος δὲ ὅταν τῇ κακίᾳ συμπράττειεν. ἔτσι καὶ πῆλιν τῆς ἀνθρωπότητος εὐγένειαν ἴσασιν ὅτι λόγων τε